

FHI LEDER DR. TETSUNAU YAMAMORI: – 83% AV VERDENS «IKKE KRISTNE» VIL I ÅR 2000 BO I LAND SOM IKKE TILLATER TRADISJONELL MISJON

– Lukkede land en utfordring til diakonbevegelsen

Av Leif Kjell Askeland

– Kirkevekst i global sammenheng roper på en ny strategi. I år 2000 vil 83% av verdens ikke-kristne bo i lukkede land, sier dr. Tetsunau Yamamori. Han er leder for den internasjonale organisasjonen Food for the Hungry International. Organisasjonen har fått en norsk avdeling under ledelse av diakon Godfred Rekkebo. I styret forøvrig sitter Loris Sævareid (lege og diakon) og Svein M. Løvik (diakon).

– Skal man kunne nå verden med evangeliet, kan ikke dette skje ved de tradisjonelle oppskrifter enten disse er hentet fra den rent evangelikale tradisjon med ensidig vekt på forkynnelsen eller fra KV's misjonsstrategi. Tankene fra Uppsala, reduserte kirkens oppdrag til politisk frigjøring og nestekjærighet alene. Den vertikale dimensjonen er utelatt.

– De fleste av verdens nødstedte lever i de 77 land om idag er stengt for åpen evangelieforkynnelse. Dette faktum burde være en enorm utfordring til verdens kirker. Derfor trenger kirken en ny tjeneste forskjellig fra misjonærens og den kristne nødhjelpsarbeider, sier Yamamori som har kalt tjenesten, eller embetet om man vil, for den symbiotiske tjeneste (The symbiotic ministry). Dette fordi tjenesten holder det evige og det jordiske liv sammen i en symbiose.

– Jeg ser diakonbevegelsen slik jeg har lært den å kjenne i Norge, som et svar på hvilke medarbeidere kirken trenger for å møte den interna-

– Kirken trenger et nytt embete «the symbiotic ministry» som kan holde det evige og det jordiske liv sammen, sier Yamamori.

sjonale situasjon i det 21. århundre. De norske diakoner har den tverrfaglige bakgrunn som er nødvendig. Deres bevegelse slik jeg har møtt den, bærer også en visjon om å gjøre kirkens ord til handling, sier Yamamori uten å legge skjul på at han er imponert av det seriøse faglige arbeid ved de diakonale utdanningsinstitusjoner. Med sin bakgrunn fra USA har han tidligere bare møtt diakoner som nattverdutdelere i kirken søndag formiddag. – Med hvilken frimodighet kan en organisasjon som Food for the Hungry «angripe» Norge med alle sine misjons- og hjelpeorganisasjoner, og det under et så gammel-

modig navn som «Hungershjelpen»?

– Oversettelser er alltid vanskelige og jeg har ingen følelse av hvilke assosiasjoner «hungershjelpen» gir på norsk. Kanskje du har et bedre forslag?

–Det er helt OK om dere i Norge allerede har det dere trenger av misjons- og kirkelige hjelpeorganisasjoner. Vi skal ikke ta opp konkurransen med disse, men vi har en visjon vi gjerne vil ut med. Vi vil gjerne gi et teologisk bidrag og konkretisere hvordan Biblens ord om vår sultende neste kan bli handling. FHI arbeider på tre plan for å få dette til. Det dreier seg om infor-

masjon, nødhjelp og langsiktig hjelpearbeid. Informasjon for å vekke til ansvar for den sultende verden, akutt hjelpeinnsats med ernæringsprogrammer i katastrofer og langsiktig innsats for å forebygge nye katastrofer.

Yamamori er dr. teol. med mangeårig bakgrunn fra undervisning i høgskole/universitet i USA og naturlig opptatt av teologisk refleksjon. Dette kommer også til uttrykk i hans siste bok: «Guds nye utsendinger» (Gods new Envoy's) hvor han nettopp tar opp det han kaller den symbiotiske tjeneste. Og vi må gi han rett, selv om Hungershjelpen ikke skulle bli den store suksess i Norge, har organisasjonen mye å bidra med idémessig.

Internasjonalt har organisasjonen et budsjett på ca. 25 mill. dollar. Til sammenligning har Kirkens Nødhjelp 50 mill. dollar hvorav 70% NORAD midler. FHI har bare ubetydelig offentlig støtte, da slik støtte sjelden gis i de land organisasjonen står sterkt (USA, Japan, Canada og Australia). Organisasjonen arbeider også på en annen måte ved at den har 50 frivillige medarbeidere i tjeneste ute. Hver på sin side skaffer de penger til sitt eget underhold i et 2 årig engasjement. Det er menigheter, venner og lokalmiljøer som støtter opp.

Organisasjonen har totalt 442 ansatte. Av disse har USA en stab på 40 og Japan 12. Medarbeiderne er rekruttert fra såvel i-land som u-land. Hjelpeteamene er derfor internasjonalt sammensatt, dette gjelder også de 50 frivillige som for tiden kommer fra USA, Japan, Burma, Filipinene, Chad og andre afrikanske land.

– Den toårige frivillige tjenesten fører mange personer inn i vår organisasjon som siden rekrutteres til vår faste stab. Vi blir kjent med deres kvalifikasjoner og evne til å arbeide også for de åndelige mål organisasjonen har. De faste medarbeiderne finner vi ellers blant erfarne fagfolk fra ulike land. De står ansvarlig for implementering av våre prosjekter.

– Med vektleggingen av de åndelige mål synes det som FHI arbeider svært likt det en misjonsorganisasjon gjør?

– Forskjellen ligger i at vi velger et område for innsats ut fra den materielle nød, mer presist ut fra ernæringsssituasjonen. Misjonsorganisasjonene gjør sine strategiske vurderinger ut fra den åndelige nød. Vi vil heller ikke sende ut prester eller evangelister. Personer med teologisk bakgrunn må i så fall ha en tverrfaglig bakgrunn.

I lukkede land arbeider vi svært likt. Der kan vi ikke drive direkte forkynnende arbeid, men når mennesker spør hvorfor vi er der, forteller vi dette. På den måten skjer utbredelsen av evangeliet fra mann til mann. Noen annen mulighet har ikke misjonen heller.

– Hvem støtter opp om organisasjonen i givelandene?

– I USA hvor vi har det mest om-

fattende arbeidet er inntektene givverbasert. Det er både menigheter og enkeltpersoner som støtter opp. Mye samles inn ved «direct mailing», EDB baserte brev med oppfordring til å gi.

Det er også spennende å følge utviklingen i Japan, hvor den kristne kirke bare er en liten minoritet. Av Japans 6000 kirker er 2000 faste bidragsytere til FHI. Arbeidet har også vunnet respekt hos myndighetene. Som første private organisasjon har vi nå mottatt midler for implementering av et prosjekt.

– Dere satser ensidig på matutdeling?

– Grunnleggeren av FHI, en tidligere redaktør av Christianity Today, har kalt organisasjonen et enstrengs instrument. Det er som en gitar med bare en streng. Men så har vi pålagt oss den viktige oppgave å holde bevisstheten om verdens sultende sterk og klar. Selve strategien for matutdeling er basert på «mat for arbeid» programmer dersom situasjonen ikke er aktutt. Vi ser problemene med storstilt matutdeling. Den fører til avhengighet og ikke alltid kommer den de mest nøds- tede til gode.

– Hvordan sikrer dere det faglige nivå?

– Det legges stor vekt på rekrutteringsarbeidet. De frivillige korttidsarbeiderne gjennomgår en opplæring på en måned hvor det undervises i aspekter ved matutdeling, tverrkulturell kommunikasjon og teologiske tema.

I tilknytning til hovedkontoret i Genève har vi etablert et institutt med tre ansatte som driver forskning, prosjektplanlegging og evaluering. De har bl.a. også forsket på bruken av frivillige medarbeidere. Dette har gitt oss viktige kunnskaper og tro på denne strategien.

Hungershjelpen i Norge arbeider for å få samlet inn penger til et prosjekt i Bangladesh. Rekkebo glimter også til og betror oss at vi trolig vil kunne se det første noske ektepar med kurs for FHI's arbeid i den tredje verden, om ikke altfor lang tid.